

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Jeg har tidligere haft lejlighed til at sige til forsvarsministeren, at vi i den socialdemokratiske regering gennem den kommission, vi ville nedsætte, ville have søgt gennemført en langt mere vidtgående forsvarsreform end den, den nuværende regering foreslår. Jeg vil stadig mene, at det er meget ambitiøst overhovedet at kalde det en reform at foreslå en ændring af kommandostrukturen og sætte „ca.“ foran styrkemålene. Det er ikke nogen reform, og jeg synes, at det let bliver en strid om ord, hvis forsvarsministeren nu står op og siger: jo, det er en reform, det er den reform, regeringen ville. Ja, det er måske den reform, regeringen er endt i, fordi man ikke kunne enes om andet, men det er skam ikke den reform, hr. Bilgrav-Nielsen ville have. Den gik ud på noget ganske andet og ligger i øvrigt socialdemokratiets tankegang og reformkrav betydeligt nærmere end den, hr. Bilgrav-Nielsen nu om lidt stemmer for.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Ja men jeg tvivler da ikke om, at socialdemokratiet, hvis de havde fortsat som regering og havde nedsat en kommission, ville have foretaget et meget langvarigt og grundigt arbejde. Jeg ved, at den tidligere forsvarsminister over for forsvarsstyrelsen oplyste, at man i løbet af 2-5 år skulle gennemføre en ordning med enhedskommando. Det er et stykke tid; det er vel nogenlunde det, der svarer til det, vi nu tænker på i forbindelse med kommissionen. Men det, jeg synes er afgørende, er, at socialdemokratiet, dengang man selv havde regeringsansvaret, ikke talte om noget af det, som socialdemokratiet talte om i september sidste år, og som hr. J. O. Krag taler om nu, men alene om rationalisering, enhedskommando og nedsættelse af tjenestetiden, altså det, vi nu opfylder.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Der er en interessant forskel at iagttage mellem den måde, hvorpå den radikale ordfører argumenterer, og den måde, hvorpå forsvarsministeren argumenterer.

Forsvarsministeren vil hævde, at man har foreslået en reform, der nøje svarer til den, den socialdemokratiske regering ville have

søgt foretaget. Det er nu hans bedste kvalitetsbedømmelse: forsvarsministeren er sikker på, at når han gør, hvad en socialdemokratisk regering ville have gjort, så kan han føle sig på den sikre side. Hvorimod den radikale ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, vil fremstille det sådan, at nu er man i kraft af radikal indsats gået langt videre, end socialdemokraterne kunne have tænkt sig; vi socialdemokrater sidder tilbage og kan ikke stemme for reformen, for vi kan ikke frigøre os for gamle forsvarspolitiske synspunkter, det kan derimod denne raske, rørige og livlige regering. Altså, to måder at argumentere på, der passer som hånd i handske til to forskellige partipolitiske interesser, men indbyrdes strider mod hinanden som ild og vand.

Sandheden er: der kommer ingen reform i denne regerings tid, for det kan de tre regeringspartier ikke enes om.

Kjeld Olesen: Det har været et par ganske interessante udvekslinger af bemærkninger, der har fundet sted her. Jeg har siddet og søgt at skrive ned så nøjagtigt som muligt, hvad der er blevet sagt af væsentlige ting. Jeg har siddet opmærksomt og ventet på, at en påstand, jeg kom med, blev afvist, at der blev argumenteret imod den, at der blev ført bevis for, at den var helt hen i vejret. Jeg har ikke skrevet noget ned endnu. Indtil nu i debatten står påstanden om, at der ikke vil ske et hak af ændring i denne regerings periode uimodsagt, hvorimod man med det oplæg, vi ville have fået igennem, om vi havde haft flertal til det, ville nå til et helt andet resultat.

Inden jeg kommer til forsvarsministerens bemærkninger, vil jeg lige gøre en enkelt kommentar til hr. Erik Kragh, og denne kommentar kan også være rettet til adskillige andre repræsentanter fra regeringspartierne. Hr. Erik Kragh siger nemlig, at efter 1968-valget har socialdemokratiet ændret holdning. Det er sådan en mærkelig bagvendt måde at sige tingene på. Til dem, der har denne opfattelse, eller, om de ikke har den, så i hvert fald søger at give andre indtryk af det, synes jeg lige det skal siges: hvem var det, der efter valget skiftede holdning? Jeg vil gerne henvende mig personligt til ordføreren for det konservative folkeparti, som i hele sin argumentation fra denne